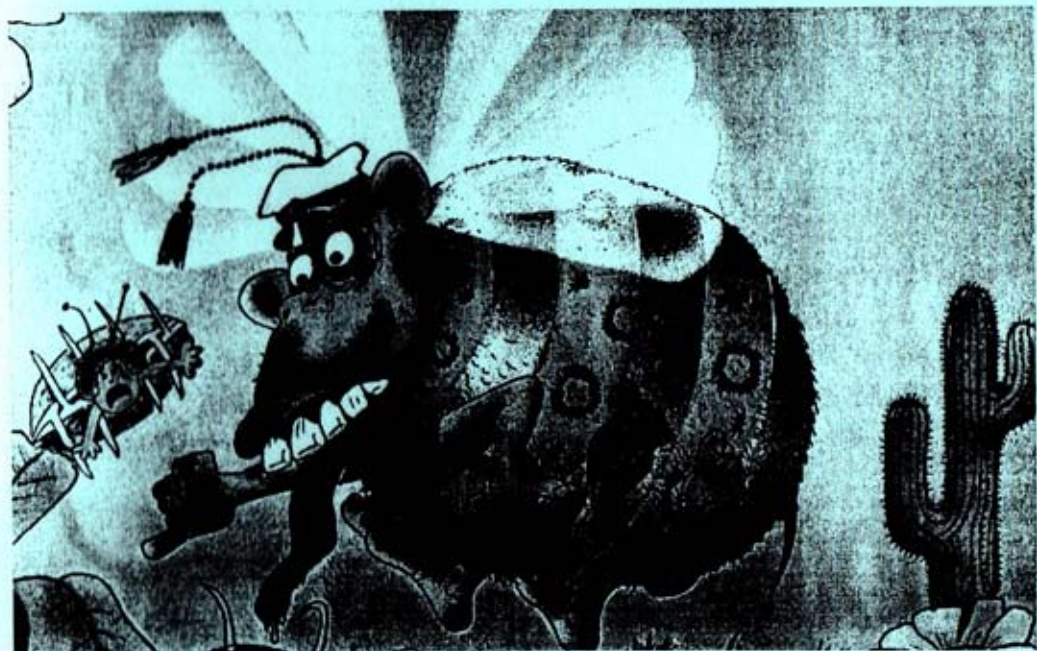

Sperminaat

TERMINAALI NUMERO 2 HUHTIKUU 26

WAPPU SPECIAL IRTONUMERO $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k+1} \left(\frac{1}{13}\right)^k mk$

HEIPPARALLAA

Tässä on nyt jo ensimmäinen numero tullut ulos painosta ja siis kokemusta on jo niin per*****sti. Mutta kuten toimituskunta jo aikoinaan päätti on WAPPU-numero saatava ulos, melkein hinnalla millä hyvänsä. Siitä ja myös ensimmäisen lehden pienistä alkuvaikeuksista johtuen on aikataulu ollut mitä se nyt on. Mutta nyt ainakin tietää sen, että lehden saa tarvittaessa äkkiäkin kokoon. Luultavasti.

Ajatelkaa Wappu on jo ensi viikolla. Eli ahkerimmat ovat jo chineet aloittaa tämän Teekkarille niin jalon juhlan. Ehkä (lue: luultavasti) kaikki eivät saa tätä opusta käsiinsä ennen Wappua ,mutta siihen lienee syynä se, että ahkerat "opiskelijat" aloittavat tunnetusti harjoittelun jo kauan ennen koetta, saavuttaakseen taatun tuloksen ja sanoohan jo vanha teekkarisanontakin, että Wappu on ± 1 viikko. Mutta on kunnioitettava saavutus jos se (Wappu) kestää sanotaanko edes sen - viikon, sillä sitä ei usko kuinka paljon yksi viikon juhliminen kuluttaa sekä ruumiillisesti (lue: maksa) että taloudellisesti. Joten tässä yksi neuvo: aloita varovaisesti esimerkiksi edellisen viikon lauluillalla ja jatka siitä sitten perjantain ja lauantain kautta sunnuntaiseen kirkkovenesoutuun, johon yhä

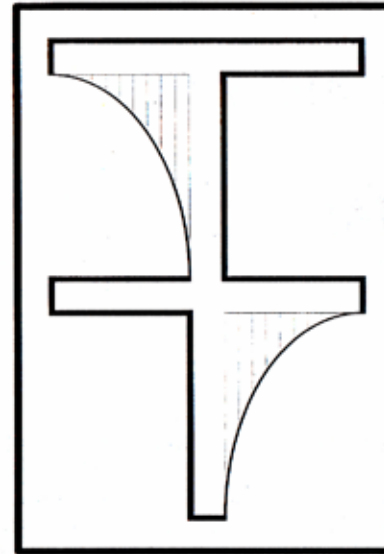
kaivataan suhteellisen selviä ja hyväkuntoisia vapaachtoisia. Sunnuntai onkin eräänlainen välipäivä, jolloin vedetään henkeä lopullista koitosta varten. Maanantaina ja myös muina Wapun jäljelläolevina päivinä on vain yksi neuvo, seuraa virtaa eli jos näet esimerkiksi 10 Teekkarin/ fuxin menevän johonkin suuntaan niin seuraa, sillä pahimmassa tapauksessa joudut joidenkin tuntemattomien kanssa juhlimaan ja parhaimmista taas näet kaikki Wapun eri pippalot. Mutta vielä yksi varoituksen sana, aloita tarpeeksi varovaisesti sillä viikko on pitkä aika. Ja tässä kuten kaikessa muussakin, Pohjakunto on kaiken A ja O. Eli kunnon tulokseen pääsee vain harjoittelemalla ja taas harjoittelemalla.

Mutta niinhän se on, että Wappuja tulee ja Wappuja menee ja siti jokainen niistä on oma ainutkertainen kokoemus, josta taatusti jää muistoja olivat ne sitten hyviä tai huonoja, yleensä kyllä onneksi hyviä. Ja onpahan ainakin kerrottavaa muille tai sitten kavereitten on kerrottava sinulle, mitä sitä on tullut tehtyä Wapun huumassa. Mutta muista, Wappu on vain kerran vuodessa ja Joulun sentään joka vuosi.

Hyvää ja antoisaa Wappua !

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Sisällysluettelo
- 4 Puheenjohtajan palsta
- 5 OTIT & SIK 2. vsk:n saunailta
- 6 Yo Åre!
- 9 Juuret
- 10 Eläinsatu
- 11 Ystäväni Rob
- 14 Kotimaan pitkä
- 20 Jäynäkisat
- 24 Wappuinfo

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stek.oulu.fi

Päätöittäjä: Harri Annala
Art director: Juha Kokkonen
S&M kolumnisti: Vesa Timonen
Toimituksen sihteerikko: Ulla Elsilä

Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

HUOMENTA!

Taas on teekkareiden aika herätä talviunestaan, opiskelut voi hyvällä omallatunnolla heittää syrjään muutamaksi kesäkuukaudeksi. Ja Wappukin on ovella, ollankos sitä oltu "kiltteinä", phuksit? Miten lienee fuxipisteiden kanssa? Ja TeekkariLakia ei sitten saa, ellei Wappuna ui. Muistakaakin tulla sitten Wappuamuna lakitukseen, ettei tarvitse Äitienpäivänä tulla lakkaa ruikuttamaan...

Sattuipa tässä keväällä sellainenkin tapahtuma, että Oulun yliopiston teknillisen tiedekunnan sähköosastolta, tietotekniikan koulutusohjelmasta, valmistui ensimmäinen diplomi-insinööri. Valmistuja oli Pekka Koponen, kilttamme ensimmäinen puheenjohtaja ja muutenkin monessa

mukana ollut henkilö. Otamme osaa, Pekka... :-)

Mitenkäs on opintojen laita? Kiinnostaako opiskelu? Tuleeko luennoilla ja laskareissa käytyä? Opiskeluolosuhteet ovat mielestäni Oulussa hyvät, kunhan katto pitäisi vettäkin sillointällöin. Opiskelijatyöasematkin paranevat syksyyn mennessä huomattavasti. Opetuksen laadussa ja opiskeluahkeruudessa sensijaan saattaisi olla parantamisen varaa, molemmipuolin.

Miksi kevät tulee aina talven jälkeen? Miksi puhelinjohto on musta? Miksi R-napissa ei pala valo? Näitä ja muita Elämää Suurempia Kysymyksiä voi taas pohtia esimerkiksi seuraavassa tentissä.

OTIT & SIK 2.VSK SAUNAILTA

Oli raikas talvinen ilta, linnut lauloivat, aurinko paistoi ja pakkasta oli juuri mukavasti, eli se piti mielen virkeänä ja kuitenkin sitä oli senverran paljon, että ei hankeen viitsinyt mennä lepäämään.

Tämä kokoontuminen oli järjestetty yliopiston saunalle ja paikalla oli OTIT:n ja SIK:n 2. vuosikurssin opiskelijoita. Sauna oli ainakin minulle henkilökohtaisesti mukava yllätys. Paikalla oli kiitettävästi väkeä ja erittäin aktiivista sellaista. Olikin mieltä ylentävä näky kun opiskelijatoverit saapuivat pusseineen ja olipa muutamalla jopa oma korikin mukana ja koska aikomus oli saunoa, niin sinne me sitten vauhdilla siirryimmekin.

Saunassa ja saunan jälkeen juttelimme mm. Mugilupista ja uudesta salaseurasta ja sen perustamisesta nimittäin Alan Michistä. Illan kuluessa muutamat henkilöt, nimiä tässä mainitsematta, harrastivat liikuntaa, tai

ennemminkin eräänlaista drag race kilpailua välineenä potkulaudat. Tämä ainakin minun mielestäni oli niin mieliinpainuva näky, että pyysimmekin siitä uusinnan, jolloin paikalle hankittiin myös kamera tallentamaan tämä näky myös jälkeemme tuleville uusille tekniikan opiskelijoille eli suomeksi fuxcille.

Ja kuten saunailloissa yleensä, sitten taas saunottiin. Ja parannettiin nestehukkaa ja saunottiin ja... Kun lopulta nestemäiset virvoikkeet (lue: kaljat) oli juotu niin alkoi hidas valuminen keskustan suuntaan, missä onnecsemme oli vielä ko. virvoikkeita saatavana, mutta tähän kieltämättä on aivan normaali käytäntö.

Huhu kertoo, että osa paikalla olleista löysi vasta pitkällisen etsiskelyn jälkeen ulos ah tästä niin ihanasta opinahjostamme, mutta sehän on ymmärrettävää, sillä cihän pääaulaa tunnista helposti vielä parin vuoden opiskelun jälkeen.

YO ÅRE!

3.2.1991 klo varhain, suotuisan sään ja leppoisan ilmapiirin saattelemana lähti SIK:n perinteinen hiihtocursio Oulusta matkaan, tulevana määränpäänä Ruotsi, Åre.

Alkumatka

Aikainen herätys jättää jälkensä (ainakin osaan) tämänkin excursion innokkaiisiin matkamiehiin ja -naisiin, jotka panostavat univelan tasaamiseen. Vaasaan saavuttaessa oli univelat tasailtu, joten pääsimme muutta mutkitta odottelemaan lautalle pääsyä. Kun lautta vihdoinkin irtoi satamasta, olikin jo karmiva nälkä, eikä auttanut muu kuin mennä Steak Houseen syömään seisovasta pöydästä possua ja hiehoa...

Röyh! Tax-freen aika. Vanhana Alppihöylänä silmiin sattui heti pari mielenkiintoista tuttavuutta, nimittäin Stroh Rum 60% ja Jägermeister. Harmi vain, että pohjoinen lainsäädäntö luokittelee 80% Stroh:in huumeeksi, sillä maultaan se olisi ollut parempi ostos.

Saunaan...

Siinä saa suomalainen mies shokin mennessään ruotsalaiseen "saunaan". Höyrykaappissa ei ole tarkoitus heitellä vettä kiukalle, koska komerossa ei ole edes lattiakaivoa. Pikaisen tutkiskelun jälkeen lähin lattiakaivo löytyy suihkukaapin sisältä. Hienoa työtä olivat pojat tehneet... alumiiniset kynnykset, jotka oli tiivistetty lattiaan. Upeeta! eipähän vesi pääse leviämään pitkin lattiaa, kun suihkussa asustaa, mutta eipä myöskään roiskuneet vedet pääse lattiakaivoon. No ei ne alumiinilistat ole ennenkään ketään pitädelleet, ei muuta kuin lattiasta irti ja juuriharjaa väliin. Ylimääräisten vesien valuminen saunasta pois ei ollut tämänkään ratkaisun jälkeen

kiitettävää, koska lattia oli kallellaan vääriin suuntaan (lattialla saattoi olla vettä n.10 cm), mutta saipa nyt ainakin kumilastalla vedettyä vedet suihkun puolelle.

Mokomaa kiuasta ei ollut varmaan lämmitetty vuosisatoihin, sillä niin verkkaista oli kivien lämpiäminen, vaikka termostaatti oli maksimissaan. Sauna oppi kuitenkin tavoille viikon aikana, kun sitä pidettiin päällä vähintäänkin 6 tuntia päivässä maksimi tehoilla. Saunomisesta tuli (ainakin meidän mökille) pakkomielle viikon kuluessa. Pari kertaa päivässä, tulipa joskus oltua kolmekin kertaa saunassa illan aikana.

Saunomisessahan kuuluu olutta ja siitä meinasikin tulla ongelma. Lautalta ostettu six-packki ei kauaa kestänyt ja niinpä piti tehdä Systeemiin tilaus. Ongelma vain kärjistyi seuraavan päivän noutoreissulla, kun noutopisteen rahastaja alkaa tivaamaan identiteeskuurttia. Pah! kellä nyt henkkarit olisi mukana olleet, mutta onneksi pelastaja löytyi läheltä (hyvä Marko!) ja 24 tölkin satsi saatiin lunastettua sauna käyttöön.

Nousut

Onneksi kukaan ei viitsinyt kiivetä parvekkeellemme 2 kerrokseen, sillä silloin olisi iskenyt akuutti alkoholiongelma. Pullot oli parasta pitää pihalla, koska jääkaappiin ei olisi muuten muuta mahtunutkaan. Iltsella alkoi pakkasta olla kymmenen asteen paremmalla puolella, joten juomat olivat "absoluuttisessa" lämpötilassa. Oluiden jäädyttäminen pihalla vaati tarkkaa ajantajua, jotta ne eivät pamahtaisi jäähän. Oikealla

ajoitukesella tulos oli kuitenkin mitä nautittavin...

Tulipa oppittua illanviettojen yhteydessä uusi päässälaskutaitoon pohjautuva peli: Skip-Skop (vinkki: 72:n kohdalla EI kannata sanoa SKIP, koska 72 EI ole 7:llä jaollinen luku, kuten eräs Sähköläinen väitti (ja joi) kolme kertaa).

Varsinainen kylä oli onneksi riittävän kaukana mökeistämme, joten eipä tullut joka ilta kulletta paikallisissa ravintoloissa. Ruotsalaisten ravintoloiden hintatason huomioon ottaen aiheutui em. järjestelyistä huima säästö. Intouduimme kuitenkin joukolla lähtemään kylille, suuntana SunWing:in yökerho NightWing. Suunnitelmille meinasi melkein tulla stoppi NightWing:in ovella, lipun hinta 80 kruunua. Pikaisten neuvotteluiden ja rahan lainausten jälkeen päätimme mennä kuitenkin sisälle. NightWing:issä oli mainio rockmusikaali näytös, joka osaltaan vaikutti lippujen hintaan, mutta kokonaisuudesta musikaalin ansiosta jäi positiivinen kuva.

Laskut

Tykit jauhoivat lunta yötpäivää rinteisiin, eikä lunta ollut sittenkään liikaa. Varsinkin siirtoreitit olivat huonossa kunnossa - tuli nimittäin karautettua kiville siirtoreitillä alle 5 minuutin kuluttua nousta. Säätt olisivat voineet olla paremmatkin, mutta saimmehan kokemusta niin kevyestä tuulen vireestä kuin puolipilvisestäkin ilmasta. Pärstä meinasi vain jymähtää jäähän, kun tuolihiissi pysähtyi kesken nuosun. Viima oli sitä luokkaa, että sai pidellä kiinni päähineestä, ettei se

lähtenyt lentoon. Hissiyrityksen edustaja jutteli mukavia ja soitteli musaa kovaäänisistä, ettei porukka hermostuisi hississä ja hyppisi alas. Vihdoinkin hissi nytkähtää liikkelle, mutta eipä sitäkään riemua kestänyt kovin kauaa - uusi ensinmäistä pidempi seisokki.

Hienoja kaatoja ja kuperkeikkojakin nähtiin rinteissä, niin muiden kuin meidänkin tekeminä. Eräs parhaista on kuitenkin Tietoteekkari nn:n tekemä kaato rinteeseen loppupäässä. Itsensä lisäksi hän sai kumoon sähköteekkarin ja kaksi tuntematonta ruuttalaisborjeä.

Omaksi ilokseen seurueemme havaitsi Åren rinteissä kiitettävän määrän edustavia pernilla-, bodil- ja gunilla-lajityypin edustajia. Eräden henkilöiden kohdalla jouduttiin kuitenkin käymään spekulointia mahdollisista börjemäisyteen viittaavista piirteistä ja saattoipa pernilla ollakin Sven-Ulof...

Paluu

Paluumatkalle lähdettiin jälleen kerran ennen kukon pieraisua. Nukkumiseksi meni matkustus alkuksi, mutta virkosihan tuota Umeåän tultaessa. Lautamatkalla kävimme syömässä samat sörsselit kuin mennessäkin ja Jägermeisterin maine oli levinnyt, mitä nyt tax-freen ostoksista saattoi päätellä.

Takaisin Ouluun saavuttiin maanantaina aamuyöllä rasittavan matkan uuvuttamina. Matkasta jäi muistoiksi hauskoja iltoja ja rajua ruttuusta rinteessä. Ihan kiva homma, mutta eihän Ruotsi Alppeja voi voittaa...

Tietoteekkari-vitsejä part 2 - Puppe

Montako tietoteekkaria tarvitaan vaihtamaan yhtä hehkulamppua?
-Ei yhtään, sillä hehkulamppujen vaihto on neekereiden homma.

Mikä on musta ja kulkee tiellä?
-Tietysti tietoteekkari, sillä kossu miehen tiellä pitää.

SYSTEPO OY

UNIX-pohjaiset

- Talous- ja henkilöstöhallinnon järjestelmät
- Työasema-arkkitehtuuriin perustuvat rakentamisen ja teollisuuden järjestelmät

Ahjotie 1, 90150 OULU
Puh. 981-333 344
Fax 981-339 317

VENDE

JUURET

Jatkokertomus "Juuret" osa 1/4. Ison Madon ja Simpanssin raju taistelu. Onko elämä lähtöisin Ison Madon visvasta vai Simpanssin ahterista? Milloin kuvaan astuu mukaan Kunta Kinte?(toimituksen huom. ensi jaksossa). Urkin syntymä ja ihmiskunnan kehityksen alkutaipaleet.

Ennen ihmisiä maapalloa hallitsi universiumin Iso Mato. Mato oli muinainen demoni, joka pystyi magiallaan siirtämään vuoria. Vuorten rinteillä kasvoi niljakasta visvaa, joka oli loppujen lopuksi präsin Isosta Madosta. Visva oli sen kuolaa.

Madolla oli syynsä kuolata, sillä sen suuri vihollinen, Marsin valkomaaginen Simpanssi, yritti kahlita Madon loppumatonta vallannäkää. Kun nämä mahtavat maagiset olennot kohtasivat maapallon rata muuttui ja kivet sinkoilivat vuorenrinteillä. Niin rajua oli taisto.

Simpanssi oli aina hiukan alakynnessä, mutta se sai käännettyä homman edukseen maagisella taikalalla eli omalla perseellään. Perse oli helakan punaisena niin kiihottava, että madolla ryöpsähti visvaa, jota tuli niin paljon, ettei mato enää kyennyt taiselemaan, vaan liukasteli omassa jankissaan.

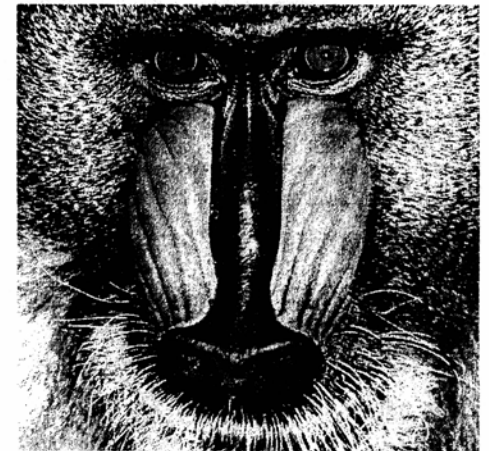
Taistoa jatkui vuosisatoja. Erään taistelun jälkeen Madon visvaa oli päässyt ryöpsähtämään Simpanssin anukseen, ja koska erite oli orgaanista ainetta, Simpanssi tuli tiineeksi.

Tiineys kesti 1.5 vuotta ja viimein Simpanssi synnytti terveen pojan. Synnytyksessä heikentynyt Simpanssi oli vaan suupala Isolle Madolle, joten Simpanssi koitti olla kohtaamatta Isoa Matoa.

Iso Mato otti luonnollisesti tilaisuudesta vaarin ja pian Marskin oli Isoon Madon valtakuntaa. Iso Mato tiesi Simpanssin olevan heikon ja etsi sitä

Marsin sokkeloisista kraattereista.

Viimein piilopaikat olivatkin vähissä. Simpanssin viimeisenä keinona oli tehdä Madolle ansa, josta kumpikaan ei selviytyisi, vaan molemmat kohtaisivat ankan lopun.

Simpanssi huomasi tullessaan paksuksi

Simpanssi pakeni luolaan ja otti valokuvia omasta synnytyksessä levinneestä persestään. Tämän jälkeen Simpanssi liimasi perseenkuviaan luolan seinisiin. Iso Mato ei aavistanut vaaraa, vaan ryömi luolaan oikopäätä. Luolassa Simpanssi odotti pyllä pystyssä Isoa Matoa, joka ei häkeltnyt vaan tuli mylvien päälle. Luola sortui, kun Mato näki punoittamaan alkavan Simpanssin ahterin. Visvaa

alkoi taas erittyä Isosta Madosta ja näin molemmat superolennot jäivät luolaan vangiksi.

Kummallakin oli magiaa, mutta valkoinen ja musta magia kumosivat toisensa, joten kumpikin olivat niin heikkoja, ettei luolasta päässyt onnistunut. Vaikka Mato olikin hiukan vahvempi, niin sekin oli vankina, koska visva liukasti sen pakoreitin.

Hiljaisuus kesti vuosisatoja. Visvasta syntyneet bakteerit kehittyivät planktoniksi ja kaloiksi. Tuli lentokaloja ja pienet raajat omaavia kaloja, jotka ajan kuluessa nousivat maihin ja muuttuivat liskoiksi. Liskot kehittyivät eri lajeiksi; oli lentoliskoja, maaliskoja ja vesiliskoja. Maaliskosta

kehittyi apina ja viimein apinasta kehittyi ihminen. Ihminen osoittautui muita lajeja älykkäämmäksi.

Ihminen vai sanottaisko nekru katseli kummissaan taivaalle miettien onkohan tuolla muualla elämää. Lukijat tietävät, että onhan sitä. Marsissa vaikuttaa Ison Madon ja Simpanssin jälkeläinen Urkki. Urkki ei ollut maagisesti niin vahva kuin vanhempansa, mutta osasi matkailla Aurinkokunnan tähdillä ja seurata huvittuneena ihmisen kehitystä.

Me jäämme huvittuneina odottamaan seuraavaa termostaattia ja osa 2/4:ää.

Eläinsatu by Kultsibuldoggi

Oletko koskaan tullut ajatelleeksi, mitä hieno sivistyssana logiikka tarkoittaa? No, älä huolestu, sillä en ole minäkään. Tässä kuitenkin tarina siitä, mitä eläimet ajattelevat sen tarkoittavan.

Käyskentelipä karhu tässä eräänä kauniina päivänä metsässä ja tulipa kettu vastaan. Tavallisten tervehdysten jälkeen kettu kysyi ovelan näköisenä: "Tiedätkös mitä sana logiikka tarkoittaa?" "E-en.", vastasi karhu hieman vaivautuneena.

"No, onkos sinulla tulitikkuja?" "jatko kettu.

"Onhan minulla."

"No, sitten sinulla varmaan on myös tupakkaa."

"Onhan minulla."

"Sitten sinulla on varmaan jossain viinaakin."

"No, onhan minulla."

"Sitten sinä varmaan olet myös käynyt ravintolassakin."

"Olenhan minä."

"Ja olet siellä varmaan juonut väkevempiäkin."

"Niin, olenhan minä."

"Ja olet varmaan katsellut sitten naisiakin."

"Kyllähän minä."

"Sitten olet varmaan vähän kiksautellutkin niitä naisia."

"Olenhan minä vähän." "vastasi karhu punastellen.

"No, tämä nyt on sitä logiikkaa." "sanoi kettu ja jatkoi matkaansa.

Karhu käyskenteli nyt erittäin tyytyväisenä eteenpäin, koska tiesi uuden sanan. Tulipa sitten vastaan jänis, jolta karhu kiireesti kysymään, josko tämä tietäisi sanan logiikka merkityksen. "E-en.", vastasi jänis.

"No, onkos sinulla tulitikkuja?" "kysyi karhu.

"Ei minulla ole." "vastasi jänis.

Tähänpä sitten terävänä eläimenä karhu sanoi: "No, sitten sinä et varmaan ole koskaan kiksautellut naisia."

"KULTSI" -

MS TURBA

YSTÄVÄNI ROB

Ystäväsi eivät ole sitä, miltä he näyttävät...

Kylmä kevättuuli puhalsi läpi väljästi kalustetun kerrostalohuoneiston. Rob asteli keittiön läpi olohuoneeseen, nuuskaisi Oulun ilmaa, sylkäisi räkälimpin parvekkeen oviaukon kautta ulos ja napitti pullottavat housunsa.

'Ahh'

Rob avasi television. Madonna. Like a prayer. Madonna oli juuri parhaillaan leikkelemässä veitsellä stigmoja omiin käsiinsä. Rob kyllästyi välittömästi moiseen näyttelemiseen ja sulki television. Asioista voidaan tehdä tottakin jos vain halutaan tarpeeksi kovasti. Rob kääntyi kantapäällään ja räpytti takaisin keittiöön.

'Leipäveitsi'

Viileä asunto ei kyennyt hillitsemään Robin halua, vaan hän kohotti 25 cm pitkän leipäveitsen korkealle pänsä yläpuolelle ja kirkkaisi mielihyvystä ja nautinnosta falsetissa. Rob iski veitsen suoraan toisen kätensä kämmenpohjan läpi ja tunki samalla äskeistä rajumman orgasmin. Hän vaipui polvilleen kylmälle lattialle, vertavuotavana, mutta todellisena ja tulleena. Märkä läikkä samettisten housujen etumuksessa ei haitannut hänen taivaallista oloaan lainkaan, kun hän menetti tajuntansa ja vaipui muovimatolle, verinen veitsi allaan.

Rob heräsi seuraavana aamuna vaikeasti hallittavissa oleva erektio allaan. Hänen kättään jomotti ja siihen laitettu harsoside oli värjäytynyt

punaiseksi, mutta verentulo oli lakannut. Rob nousi suuresta vaaleanpunaisesta sydämenmuotoisesta sängystä ja riisui viimein alushousunsa. Terhakka jäsen poukkoili asennossa välittömästi. Rob kulki asunnon ovelle, avasi sen ja astui ilkeästi tyhjänkäyttävään. Vastapäätä oli toinen ovi.

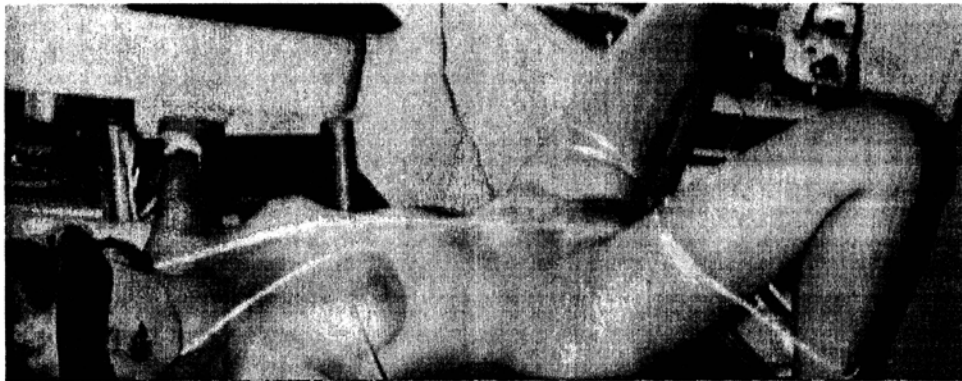
Ovessa luki 'Siironen'

Hetkeäkään epäroimättä Rob tunki itsensä Siirosen postiluukusta sisään ja alkoi nytkyttää

edestakaisin. Meteli oli kamala ja koko ovi poukkoili saranoillaan, kun harmoninen syke metallisen ja varsin niljakkaan postiluukun ympärillä saavutti huippunsa. Tehostaakseen menetelmää Rob alkoi hakata herkillä hetkillään ovikelloa välittämättä suuremmin, oliko sisällä ketään.

Räjähtävällä hetkellä Siirosen eteispöytä sai spermapinnoitteen ja postiluukku jäi Robin elimen ympärille. Muista kerroksista kuului kolinaa ja muut asukkaat tulivat portaikkoon.

'PERKELEEN MULKUT', huusi Rob ja käveli hurjistuneena omaan huoneistoonsa, jossa oli 2 huonetta, keittiö sekä myös parveke.

'Minun pitää harjoitella Wappua varten'

Rob sonnustautui samana iltana taisteluvälinevarustukseen. Kumiset ja notkeat alushousut polviin asti. Rob oli saanut ne eräältä pyöräilijältä. Sepaluksen hän toki oli kehittänyt myöhemmin housuihinsa, The Doors-merkinen T-paita oli jo Robin valiokokeelmaa ja oli ollut mukana useimmilla hänen matkoillaan. Rob kiinnitti uudet nahkahihnansa paidan ja housujen ylle ja kiristi ne tiukasti, kuitenkin jättäen tilaa notkeille liikkeille. Kumin päälle farkkua. Tiukat Levikset mahtuivat juuri ja juuri Robin jalkoihin, mutta ne antoivat

uutta terävyyttä potkuihin. Uusinta uutta oli kuitenkin pikimusta ja piirteetön nahkatakki, josta sai pyyhittyä veret huomattavasti helpommin kuin yleensä kaupoissa myytävistä malleista. Jalkoihin Rob laitto metallikärkiset työkenkät, koska varpaat olivat hänelle tärkeitä.

Rob aukaisi oven ja sieppasi nelimetrisen ruoskansa naulakosta mukaansa. Hän oli valmis maailmaa varten. Valmis.

Heti petsatusta ulko-ovesta ulos päästyään Rob näki ruskeilla silmillään naapuritalosta tulleen arviolta 12-vuotiaan tytön. Rob ei tiennyt hänen nimeään, mutta virnisti leveästi huomatessaan kauhun tytön silmissä heti oven auetessa.

Tyttö pysähtyi kuin jäätyneenä pystyyn

Rob ei kuluttanut turhaa aikaa, vaan syöksyi tytön kimppuun parilla askeleella hampaat irvessä. Tyttö yritti hutaata, mutta Rob tukki hänen suunsa ja lähti raahaamaan tätä talon sivustaa kohden hartioista voimakkaasti pidellen. Tytöllä ei ollut mitään mahdollisuuksia.

Tiilenpäät eivät tienneet, mikä niitä odotti. Rob tukki tytön suun lopullisesti yhdellä oikealla ja siirtyi jalkoihin. Hän otti tukevan otteen tytön nilkoista, nosti hänen jalkansa ilmaan ja jännitti

lihaksensa. Rob kieputti tytön kokonaan ilmaan ja heitti hänet pää edellä tiilenpäitä kohti uskomattomalla voimalla. Tytön pää halkesi kuin munankuori ja veriset aivot levisivät pitkin seinää ja nuorta kevätruohoa, joka luuli saavansa olla vihreä.

Rob sylkäisi tytön sinisille silmille ja poistui paikalta tympääntyneenä hivin vähyteen.

Iltana oli jo pimentyneenä, mutta kaupungilla riitti valoa öiseenkin aikaan. Autot ajelivat korttelirallia ja nuoret pojanoljot pyrkivät saamaan tytöiltä 'pillua' sikäli kun ehtivät. Poliisi ei nähnyt mitään, vaan ajeli ympäriinsä valitettavan väärissä paikoissa.

Rob lopetti käteen vetämisen, avasi WC:n oven ja tunkeutui väkijoukon sekaan paikallisessa tavaratalossa. Hänen ympärillään oli monia nuoria naisia, suurin osa neitsyitä. Rob pyrki pitämään eläimellisen kuolonsa kurissa suuntasi ulos kaupasta.

'Mummeli'

"Anteeksi nuori mies, Te tönäisitte kassini kumoon", kääkätti vanha, jo harmaantunut mummeli Robille. Se oli ehdys.

"Olet kuollut, mummeli", Rob työkäisi vastaan ja käveli kulmikkaasti kaupan lämpiön kautta ulos tielle. Rob tiesi, että se oli mummon viimeinen ehdys.

Vanha harmaantunut mummeli aukaisi keskustan

kerrostalossa alaoven ja köpötteli sisään. Hän huokaisi, koska ilta oli väsyttänyt hänet läpikotaisin. Huokaus jätti mustan täplän hänen näkökenttäänsä liian pitkäksi aikaa. Puhelinkopissa odottanut hienhajuinen varjo hyökkäsi hänen kimppuunsa.

Nainen tiputi ostoskassinsa välittömästi ja alkoi kirkua, mutta sai jotain kangasta suuntäydeltä eikä kyennyt kuin ähkäisemään. Rob ähkäisi ja avasi farkkunsaa päästääkseen peniksensä vapaalle jalalle. Rob löi mummon hiljaiseksi ja repi hänen paksut sukkahousunsa nilkkoihin. Alushameesta tuli silppua alta aikayksikön. Rob työnsi osavat sormensa pikkuhousujen alle ja repäisi ne kahtia helposti. Seuraavaksi Rob levitti puolitajuttoman mummon jalkoja ja työnty hänen sisäänsä täydeltä laidalta. Mummo ähkäisi. Rob ähkäisi.

Rob ei jättänyt mitään epäilyksen varaan vaan raikasi mummon totaalisesti. Häntä ei kiinnostanut mikään muu kuin ruiskuttaa tuo viittu täysin sekaisin. Näin tapahtui ja samassa Rob vetäytyi ulos ja iski vertavuotavan mummon vielä puhelinkopin lasiseinän läpi.

Mummo, lasinsirpaleet ja mielettömästi verta jäivät lojumaan portaikkoon, kun Rob poistui paikalta.

Hyvät lukijat. Rob on keskuudessamme, hän voi olla lähin ystäväsi, kuka tahansa. Wappu on tulossa ja Rob on harjoitellut. Emme voi jättää häntä huomiotta. Jotain on tehtävä ennenkuin on liian myöhistä. Juuri sinä tai postiluukkusi voitte olla Robin seuraavat uhrin.

Hauskaa Wappua!

Tietoteekkari-vitsejä part 3 - Puppe

"Tietoteekkari on kova koville"
-Vanha viidakon sanonta-

KOTIMAAN PITKÄ 1991

Tämä matkakertomus kuvaa OTIT:n ja SIK:n excursiota Etelä-Suomeen huhtikuussa 1991 A.D. Ihmisen muisti kaikessa laajuudessaan on kuitenkin aika rajallinen, mutta siitä huolimatta kertomukseen on pyritty sisällyttämään kaikki oleellinen siitä, mitä matkan aikana tapahtui. Totuus on joskus tarua ihmeellisempää.

Maanantai-ilta 8.4.1991

Kotimaan pitkää päätettiin pohjustaa OTIT:n Excu92-ryhmän järjestämissä Abi-bailuissa. Mestassa oli kiitettävä tunnelma ja kohtalaisesti abittaria juhlimassa kirjoitusten kaatajaisia. Siis mikä oli poikamiehen ollessa... Kello lähestyi jo uhkaavasti kahtatoista, eli ei muutakuin kursiolle lähtevät teekkarit ja fucksit kokoon, ystävällisen tietoteekkarin tarjoamat keppanapullot käteen ja marssimaan ponnekkaan "Talitintti on..." laulun säestyksellä kohti Suomen pankin pysäkkiä odottamaan bussia. Pysäkki löytyi ja bussikin saapui pienen odottelun ja lauleskelun jälkeen. Reippain mielin pieni iskujoukkomme nousi bussiin ja alkoi tekemään sitä, mikä Adamissa oli päässyt vasta pienoiseen alkuun. Matka poti pientä osanottaja pulaa, sillä bussissa istuskeli vain parisenkymmentä iloista veikkoa sekä yksi joukkoon iloiseen uskaltanut Sähköfucksitar. Ruusut hänelle.

Linja-autossa oli todella tunnelmaa. Eväät maistuvivat ja innokkaat teekkarit heittelevät kuperkeikkaa linjuriin lattialla. Taisipa joku tosi vauhtiin päässyt Tietoteekkarin näyttää yönmittaan persettäkin. Fucksit innostuivat katselemaan Johnny-nimistä hydraulikka-videota, mikä todellisten Alan Miesten makuun oli tosi lapsellinen. Asia, mistä videonkatselijoita kyllä kiitettävästi koko videon ajan muistuteltiin.

Tiistai 9.4.1991

Makoisten, mutta ah niin lyhyiden yönien jälkeen oli herätys. Ankea se oli ainakin sille Tietoteekkarille, joka oli varannut reissuun mukaan 30 pulloa keppanaa. Mies kaivelee aamutuimaan laukkuun laushtaen:

- Hei, tää laukkuhan on tyhjä. Missä VITUSSA ne keppanat on?
- No ne on vissiinkin juotu yön aikana, huikkaa toinen.
- Niin mutta niitä oli 30 pulloa!!!!
- Niin no....en mä tiedä....!?!?!?!?!?!?

Tervakoskellekin saavuttiin ja (D)Enso-Gutzeitin papru-tehdas löytyi. Linjuri parkkiin ja B-52 laivue ulostautui raittiiseen ulkoilmaan leijaillen kohti pääkonttoria. Vastaanottokomitea oli vastassa ja seurue johdatettiin kokoushuoneeseen, jossa näytellään kalvoja tehtaan toiminnasta, juodaan kahvia ja syödään sillivoileipää, katsellaan video ja lähdetään tehdaskiertueelle.

Tehtaalla katsellaan kuinka paperi kiertyy rullalle ja ollaan onnellisia. Setelipaperiakin siellä kuulemma tehtiin.

-Tehdäänkö täällä paskapaperia?, kysäisee tiedonhaluinen Tietoteekkarin

tehdaskierroksen ollessa lopuillaan. Vessapaperia ei kuulemma tehty.

Denso-Gutzeitin vierailun jälkeen otettiin kokka kohti Hyvinkäästä ja ei muuta kuin tutustumaan Kone-nimiseen suomalaiseen mahtifirmaan.

Koneella meille heti alkajaisiksi ystävällisesti tarjotaan kanarisottoa, jonka jälkeen on pieni dia- ja kalvo esittely Kone Oy:n taustasta ja toiminnasta ja sitten tehdaskiertueelle.

Hyytynyttä opiskelijalaumaa kierrätettiin pitkin ja poikin tehdassaleja, konttoreita ja kokoonpanohalleja. Onneksi tehdaskiekalle lähtenyt peräpäänvalvojatar oli suhteellisen söpö. Kierroksen jälkeen meille jaettiin pyyhkeitä (siis saunapyyhkeitä) sekä muuta mukavaa tilpehööriä. Työmaakuppilassa tarjottiin lähtijäisiksi vielä limsaa ja pullaa. Sitten pommikoneläivue bussiin ja kokka kohti Espoon Otaniemeä, jonne oli varattu sauna sekä majoittuminen Servin majalle.

Ennen saunaan pääsyä olimme velvoitettuja istuskelemaan Dipolin yhteydessä sijainneessa pizza & olut paikassa nauttimassa virvokkeita. Ei siellä koko aikaa oltu, vaan käytiin hermostuttamassa lähikaupan kassaneiti kyselemällä miksi Lapin Kultra ei ole kylmäkaapissa sekä läheisestä kössihallista sekoitettiin tulevan suurturnauksen pelaajaparit uuteen uskoon. Onneksi kello tuli jo seitsemän ja päästiin saunaan.

Löylyhuoneessa lasikantisesta laulukirjasta etsittiin illan teemaan sopivat laulut ja sitten lauluttiin niin että saunan paneelit rakoilivat.

Saunan jälkeen Otaniemen fucksit alkavat pelailta jotain ihmeellistä juopottelupeliä. Vähän aikaa pelin juonta seurattuaan Alan Michet huomavat että eipä tuossa pelissä niin hirveesti juodakaan, vaan tyynen rauhallisesti kaivavat puuhakassistaan Trivial Boozingin esille ja nopan jäynäämisen jälkeen alkavat pelailta tätä tunnettua seurapeliä, saaden osakseen ihailevia katseita.

Muutaman pelikierroksen jälkeen eräs Tietoteekkarin tekee sellaisen havainnon, että kahdesta elämän elämisen arvoiseksi tekevästä v:stä paikalla on runsaasti vain yhtä, eli viinaa. Tietoteekkarin hermostuu, käy Servin majalla vaihtamassa haalareiden tilalle iskukampeet päälle (farkut ja OTIT-verryttelytakin), hypää paikallisbussiin ja häipyä Helsingin syntiseen sykkeeseen. Tämän tempun tekivät myös muutamat muut Oululaiset uroot. Muu seurue jäi pelailemaan Boozingia ja luomaan sosiaalisia suhteita Otaniemeläisten kansateekkarittarien kanssa.

Tällä välin seikkailunhaluinen Tietoteekkarin oli jo saapunut Hesaan ja pienenä maalaispoikana lähtee kyselemään taxikuskeilta lyhintä tietä lähimpään menopaikkaan. Monien seikkailujen jälkeen tie vie KY-Exitiin. Ilta kuluu oluen ja jutustelun merkeissä. Kello käy ja Otaniemeen pitäisi päästä. Yht'äkkiä ujo Teekkaripoika huomaakin olevansa pimeällä hautausmaalla. Ei muuta kun palava kynttilä käteen tuomaan valoa yöhön. Jostakin revitään kyltti mukaan ennenkuin saavutaan aidalle jonka yli hypätään, huidotaan lähin taksi ja painutaan sataakolmeakymppiä Servin majalle.

Myöskin Helsingin yöhön saapunut Tietofucksi oli löytänyt kapakasta naisseuraa ja tietysti mies alkaa coolisti tarinankerrontaan.

- Iltaa, meillä olisi tuolla Otaniemessä pienet saunailat ja bailut. Käytäisiin siellä ja sitten lähdetäisiin rankasti naimaan. Hei, neiti... Neiti!!!!, minne te menette????????

Servin majalla oli onneksi vielä joitakin Alan Miehiä pystyssä hieromassa oikein kaksittain söpöä teekkarityttöä. Sähköteekkari hieroo jalkaa ja Tietofucksi niskaa. Tietoteekkari1 istuu lähikäpällä kannustamassa.

- Astu, Astu, Astu, huutelee Tietoteekkari1 ja hakkaa käsiään yhteen.

Kauempina oleva Tietoteekkari2 ajattelee että tuosta pelleilystä on tehtävä loppu. Viehkeästi hän konttaa neidin tykö ja katsoo häntä syvälle silmiin.

- Mua haluttas naida sua tissien väliin.

- MITÄ!!!, huudahti tyttö.

- Nii että eikö sitä lähetä naimaan tissien väliin.

- Mä lyön sua, mä lyön sua, informoi tytteli ja juoksi huutaen pois.

Keskiviikko 10.4.91

Ryysyinen resujengi nousee taas aamulla bussiin ja suuntii kohti Loviisan ydinvoimalaa.

Infopisteessä käydään nukkumassa dia- ja kalvoesitys, sekä esitetään insinöörielle tunnin verran tyhmiä kysymyksiä. Voimalassa käydään pieni kiekka turbiinihallissa ja ihaillaan voimalan ohjaamoja lasiseinän takaa. Tulomatalla kolme Tietoteekkaria eksyy porukasta ja jää ajelemaan hissillä kerrosten välejä ees taas. Oma porukka onneksi sitten löytyy. Ruokalassa juodaan kahvit. Sen jälkeen ajetaan takaisin Loviisaan, jossa käydään Siwassa ja Alkossa.

Karhulassa (kai se oli Karhula) pysähdytään syömään. Porukka painuu pizzalle, mutta taloudesta tarkat Tietoteekkarit ottavat omat eväät mukaan, eli pötkön Atria-lenkkiä.

- Entäs teille, tarjoilija kysyy.

- Ei meille mitään, huudahtavat Tietoteekkarit. -

- Meillä on omat eväät mukana, he toteavat ja alkavat miehissä järsiä lenkkimakkaransa.

Tietoteekkarit päättävät kuitenkin antaa tovereilleen syömärauhan ja istahtavat ulos Karhulan tyhjälle torille juomaan pullolliset keppanaa. Pullot tyhjennettyään he jättävät ne keskelle toria ja marssivat juna-muodostelmassa bussille. Paria

minuuttia myöhemmin pullot käy keräämässä joku mummo, joten köyhää mummoa auttaakseen hyväsydämiset teekkarit käyvät viemässä torille aina uuden pullon, jonka mummo aina hakee pois. Aika tietysti mitataan, kuinka kauan mummolla yhteen noutoon menee.

Tarzan maitolavan katolla

Matkalla Lappeenrantaan yhtä Sähköteekkaria alkoi liiaksi hänelle tarjottu raaka kossu oksettamaan, eli ei muuta kuin pussi turvan alle ja eineet ulkomaailmaan. Haisevan kassin hävittämiseksi bussi pysäytettiin onnekaasti erään maitolaiturin eteen, jonka katolla oli sukunimikyltti. Valveutuneelta Tietoteekkarilta ei mennyt nanosekuntiakaan kyltin huomaamiseen, ja jo sekuntia myöhemmin hän oli kavunnut notkeasti kuin Tarzan maitolaiturin katolle nitkuttelemaan kylttiä katosta irti. Juuri kun kyltti on lähtemäisilleen irti, paikalle touhottaa läheisestä talosta joku jyvjemmari.

- MITÄ HELVETTIÄ TÄÄLLÄ TAPAHTUU. JÄTTÄKÄÄ SE NIMIKILPI RAUHAAN, huutaa mies pipo päässä täristen, vaikka lämpöä auringossa on ainakin 20 astetta.

- MITKÄ TEIDÄN NIMET ON, NIMET SELVILLE, paasaa mies ääni väristen. Samalla Sähköteekkari oksentelee tienpitareelle vielä viimeisiä vihreitä limaklimpejä.

- EIKÄ TÄNNE SAA OKSENTAA, karjuu maamies tosi helpottuneelle Sähköteekkarille. Samaan aikaan Maitolaiturin katolla häärinyt Tietoteekkari on saanut kyltin irti, heittää sen

maahan landepaukun jalkojen juureen ja häipy katolta bussin uumeniin kuin sperma pilluun.

- MISSÄ BUSSIKUSKI, KUSKI TÄNNE. POLIISI!! ETTE LÄHDE MINNEKÄÄN ENNEN KUIN POLIISI ON TULLUT, paasaa mies ja hyppii tasajalkaa kuin venäläinen kasakka. Onneksi raha kelpasi navettapaviaanilekin, ja saatuaan 150 mk apulannan ostoon äijä häipyi ja lähti isoisän takoma sukukyltti kainalossa suremaan tehtyä tihutyötä.

Lappeenrantaankin saavuttiin ja koska paikallisessa opiskelijasaunassa ei ollut patiota, sellainen tietysti rakennettiin raahaamalla paikalle pöytä ja pari penkkiä läheiseltä porrastanteelta. Saunasta oli mukava tulla aina patiolle vilvoittelemaan ja eiköhän joku lapsellinen Tietoteekkari innostu vielä pyyhepäällä kiikkumaan läheisellä leikkipaikalla sekä heittelemään lumihangessa muutamat kuperkeikat paikallisten alkuasukkaiden iloksi ja riemuksi.

Aittoa liikunnan riemua

Saunan jälkeen lähdetään kaupungille, jossa käydään heittämässä kuperkeikat puolityhjissä kapakoissa kunnes löydetään niin täysi kapakka, että sinne viitsitään jäädä. Ilta menee bailauksen ja viinan merkeissä.

Yöpaikkaan jatkoille on saatu mukaan naisiakkin, jotka kuitenkin suorasukaisten vihjailujen johdosta häipyvät kuitenkin pikimiten. Naisten lähdettyä teekkarimainen ilonpito saa vallan ja miehet lähtevät ulos jäynäämään. Voimakkaat tekniikan opiskelijat saavat nostettua pyörätelineen nojalleen vasten läheisen opiskelija-asuntolan toisen kerroksen parveketta. Kuolemaa uhmaava Tietoteekkari kiipeeä telinettä pitkin parvekkeelle ja koputtaa hienovaraisesti parvekkeen ovelle. Hetken kuluttua ovi aukeaa.

- Hei. Mikäs sun nimi on?, kysäisee Tietoteekkari.

- Mää oon Marjo, vastaa oven avannut tyttö unisella äänellä.

- Onko sulla viinaa?

- Ei oo.

- Onko sulla tupakkaa?, Teekkari kysyy.

- Ei oo.

- No hyvää yötä sitten, laushtaa Tietoteekkari ja kapuaa parvekkeelta alas.

Torstai 11.4.91

Aamu aukenee taas valjuna urhealle kursiorporukalle. Kassit bussiin ja kohti Lappeenrannan keskustaa tutustumaan pysähdyksissä olevaan paperitehtaaseen.

Sen jälkeen bussi kaartaa ABB-Strömbergin pihaan. Ruokalassa meille tarjotaan hernekeittoa ja pannaria, jonka jälkeen nukutaan kalvoesitys. Tehdaskiertueella kolme Tietoteekkaria kysyy täydellisesti ja he lähtevät potkulaudalla ulos ulkoilmaan. Siellä vähän aikaa käveltyään he huomaavat sivukadulla kaksi vierasta teekcaria.

- Näitkö sää niiden haalaria?

- En.

- Juostaan niin saadaan seuraavassa kadunkulmassa kiinni!

Kun vieraat teekkarit saadaan kiinni ne paljastuvat kahdeksi mustaisämmäksi, joilla on kukkahuivit päässä.

ABB:n jälkeen vuorossa oli joku maakaasutehdas, mutta kolme Tietoteekkaria otti laatuviiniit

(soppa&messu) ja tytöt (ABB:ltä keikattu tyttökaleri) mukaan ja lähtevät läheisen järven rantakiville nauttimaan aurinkoisesta kevätiltapäivästä. Iltapäivän mittaan rantaan ilmestyy sitten muitakin kypsyeitä kursiolaisia.

Vierailun jälkeen käymme Lappeenrannan uimahallissa peseytymässä. Valitettavasti vain toinen uimahallin kahdesta saunasta oli lämmitetty. No ainahan voi lauleskella porukalla kylmässäkin saunassa ennen siirtymistä sinne toiseen lämmitettyyn.

Bussimatalla kohti Kuopiota eräs AUK:n käynyt Tietoteekkari saa halun antaa sikaa kanssamatkustajilleen bussin äänentoistovälineiden välityksellä. Matkan aikana jo tutuksi tullut lauseenparsi: Se ottaa jolla on, sai nyt uutta pontta.

Reservin ryhmänjohtajan komennolla pulloa kilistettiin hurjalla tahdilla. Pahaksi onneksi yhdellä Tietofucksilla jää kierros väliin, joten tyhmälle alokkaalle on tietysti annettava sikaa oikein isin kädestä.

Se-ottaa-jolla-on leikin jälkeen yleiseksi käskyksi tuli OTTAKAA, jonka jokainen toisti mahdollisimman isoon ääneen ja kallisti pulloa ääntä kohti. Seuraavan tunnin aikana, OTTAKAA-komentojen singahdellessa noin puolen minuutin välein, alkoi kurkokuikkakin tuntua pikkulasten näperrykseltä.

Kuopioonkin saavuttiin ja parisenkymmentä F-16 hävittäjä-pommittajaa syöksähtää bussista ulos kaupungille. Kapakoissa heitellään kuperkeikkaa, lauletaan pöydiltä paikallisille alkuasukkaille isänmaallisia lauluja sekä maataan baaritiskeillä. Sen verran ymmärtämättömiä Kuopiossakin oltiin, että kolme iloista Tietoteekkaria ei päässyt Puijon Sarveen haalarit päällä.

Kello kolme yöllä porukka haahuilee bussille ja vielä kun noukitaan häntähommista ollut Tietofucksi mukaan kyytiin, niin kotimatka Ouluun voi alkaa.

Oulussa olemme perjantai-aamuna kuuden kieppeilla aamulla ja väsynyt mutta onnellinen kursiopoppoo haihtuu kukin taholleen toipumaan matkan rasituksista. Kädet vapisivat vielä lauaintainakin.

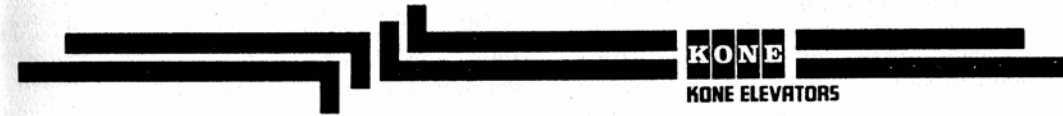
HENKILÖKOHTAISTA-PALSTA

Oletko pitkätkukkainen tumma tyttö? Haluatko elämäsi muutakin säpinää kuin veljesi? Kyrpää tarjolla iltaisin, yst. vast. toimitukseen nimim. 'Herbert'

Homoklubi tiedottaa! Kimppanussijaiset 2.5. kiltatalolla! Uudet ja vanhat jäsenet tervetulleita.

NAINEN! Oletko yksin iltaisin? Tule hieroskelemaan klitoristasi kanssani ja keskustelemaan vakavia miehistä. Yst. vast. toimitukseen nimim. 'Märkä Bertta'

Kumisaapasmallia etsitään Nuukialle, yst. vast. toimitukseen nimim. 'pitkäkoipi'

50 000 HISSIÄ
HYVINKÄÄLTÄ
vv. 1966-1990

HEDGEHOG

JÄYNÄKISAT 1991

Kiltamme osallistui vuotuisen jäynäkisaan kunniaakkaasti ottaen viimevuotiset veltoilut (ei osallistuttu) takaisin. Kisoja oltiin jo suunniteltu pidemmän aikaa eri porukoissa yleisen epätietyyden vallitessa ajan kohdasta ja joukkueiden kokoonpanosta. Tämä ei tietenkään vaivannut hetkeäkään jäynä suunnitellessa, erilaisia kepposia oli varastossa jo ennen joulua. Tosin monet niistä piti sensuroida...

Esitettäviin piti kuitenkin paneutua ennen varsinaiseen skabaan ryhtymistä. Ja ne ne vasta olivatkin, tehtäviä.

- 1) tehtävä vaalimainos Fritz U. Röppösestä
- 2) ojennettava kahdelle elävälle poliisille dianthus caryophyllus
- 3) saatettava päivän valoon kaksoisrivelukaservomoottori

Porukkaa koottiin ja yksi kaunis iltapäivä kiltahuoneeseen ilmestyi PIENI joukko "innokkaita". Ja homman hoitui!

Vaalimainos tehtiin olutpurkkiin, samalla tuomaristoa voideltiin tölkillisillä IV-olutta. Tarhancilikat ojennettiin virkavallan edustajille, tosin kun yritimme saattaa kukkasia sinimarjojen kannyihin tiistaina, niin emme saaneet kiinni yhtään virkapukuista. Koko poliisitalossa ei ollut kuin kaksi siviilipukuista päivystäjä. Keskiviikkona olikin jo pikku pakko löytää em. vaatimukset täyttävät henkilöt. Joten tuumasta toimeen ja poliisia pallista; marssimme Corollalla poliisistationille ja pysimme kahta virkapukuista tyyppiä ilmestymään valokuvaan neito-kaisen kanssa. Sitten vain odotimme, odotimme, odotimme ja odotimme. 50 min. paikalle saapumisen jälkeen kaksi autoilevaa sinimarjasta törmäsi paikalle ja poseerasi ansiokkaasti. Kuvat saatiin ja silleen.

Servosekopsykosaattoria tehtiin pari päivää, ryömittiin Linnanmaan alla kiemurtelevissa käytävillä ja kerättiin kamaa. Roinat koottiin entisen nauhakirjoittimen koteloon hieman modifioiden ja hökötyks rahdattiin tuomiolle.

Vaalimainoksia tehdessä otettiin huomioon ehdokkaan teekkaritausta ja mainokset liimattiin IV-olut purkkeihin. Oli muuten mahdolltoman tyylikäs vaalimainos, minun nimeni olisi mennyt kyllä Frits U. Röppöselle, AIV-puolue, no: 1-.

Keskiviikkona piti sitten kaikkien esijäynien olla valmiina ja esittelykelpoisia 16.00 Rauhalassa. Olimme ainoa joukkue, joka oli ratkaissut dianthus caryophyllus-arvoituksen. Mahdollisia lisäpointteja. Tuomaristo oli tosin hieman hapan kahdesta syystä, meillä ei ollut haalareita, olut oli lämmintä ja poliiseista kehitetyt kuvat olivat värillisiä, yksi perusväri / paperi! Kolme asiaa siis... (OTIT voitti esitettävät toim.huom.)

Kaikki joukkueet pääsivät kuitenkin jäynäämään. Meitä oli paikalla SIK, OTYT ja KONE. Pakolliset jäynät annettiin säästöpossuissa, jotka piti palauttaa ehjinä Caioon. Omamme aukaisimme salaisen aseensa avulla... sitten piti vain mieltä kuinka perustaa Spermapankki ja etsiä sille asiakkaita! Mutta tässä tuli nyt hieman kiirehdittyä asioiden edelle.

Kerätäksemme mainetta kaappasimme Maksin, Vähämäen Minnan, tuomariston jäsenen. Maksi viciin säilöön, huolehdittiin oluen riittämisestä sekä ruokapuolesta ja jätettiin onnensa sekä parin apurin nojaan. Pari tuntia myöhemmin Maksi palautettiin Tahkokankaalle bussin päteypysäkillä kunhan ensin oltiin varmistuttu siitä, että jälkipolville tuli otettua tarpeeksi kuvia Maksista köysissä, sidottuna, ylösalaisin ja selällään. Kuulostaa herkulliselta, eikö ?

Samaan aikaan kun pieni osa joukkueesta siirsi Maksia paremmille oluttantereille, niin jäljelle jäänyt aktivisti porukka aiheutti liikenneruuhkia. Toista autoa hinattiin pitkin kaupunkia,

hinausautosta nostettiin konepelti pystyyn keskellä siltaa jne.

Kun Maksi oli saatu väliaikaisesti pois arvostelemasta, ryhdyimme Tietomaan pihalla tekemään kauniita lappusia liimattavaksi Alkojen, hautaustoimistojen ja muitten liikkeiden seiniin/ikkunoihin. Patrosella on ilmiselviä mainoskylttien maalarin lahjoja, hieman harjoitusta vielä niin ties vaikka minne pääsisi. Oli aika tuhdit tuokset tussissa...

No sitten illemmalla kun hieman taivas tummuu salliakseen mustapukuisten tuholaiten liikkua, aloimme töihin. Kolmeen ALKOon vietiin LOPPUUNMYynti kyltit, todella isot sellaiset, sekä parit pienemmät ilmoitukset ikkunoihin. Tuli yhdellä ALKolla hieman kiirus...

Kaksi hautaustoimistoakin ilmoitteli vielä aamulla kanta-asiakas-aleestaan oikein komeilla punaisilla tekstillä tehdyillä plakaateilla.

Saadaksemme tehtyä jotain vanhaa, tekaisimme

parin pankin eteen ruumiita, siis liituvivoja ja hieman "verta". Sik tosin turmeli osan...

Iltä-Sanomien lööppejä tulikin tehtyä aika reilusti, noin 45 kpl. Tuntui ettei niitä saa millään jaettava, mutta mutta, kaikki oisi menny mutta kun piti säilyttää killalle omat kappaleet ja tuomaristokin halusi omansa. Niitä olikin hauska jaella, porukat katsoi monttu auki, mutteivat tehneet mitään. Anttilassakin yksi vartija katsoi vierestä, muttei edes tullut kohti. Oli se kivaa!

Se pakollinen jäynä, spermapankin perustaminen onnistui hienosti. Saimme tosi hienon aparaatin, mutta poliisi takavarikoi sen siveyssäännöksiin vedoten. Kuvatkin epäonnistuvat, niinkuin melkein kaikki kisan kuvat ei sen puoleen, joten tuloksen arviointi jää tuomariston harteille. Siis koko kisan tuloksen.

Joukkue, virallinen:
Olli Hyyppä
Petri Patronen
Päivi Passoja
Ville Kempainen

Kuskit:
Kari Pirttikangas
Marko Palola
Simo Piironen

MAAILMANENNÄTYS

OTIT & SIK TAVOITTELEVAT

WAPPUNA

TANDEMROLLASUKSIHIIHDON

UUTTA MAAILMANENNÄTYSTÄ

卐 OSALLISTU ! 卐

UUSIKATU 23, 90100 OULU, PUH. 981-224 355

*the number
one
music bar
in town*

WAPUN 91 OHJELMA

SU 28.4.1991

klo 12:00 Suuri Kirkkovenesoutukisa, Tuiran Uimaranta
Rannalla Saappaanheittokisa

MA 29.4.1991

klo 10:00 Tempaukset alkavat letkun puistossa
klo 14:00 Fuxikisa, letku
klo 19:00 Iltajuhla, Cafe Adam ohjelmassa:
Cafe Adam House Band
TeekkariTorwet
"Tanhuesitys"

TI 30.4.1991

klo ??:?? Iltajuhla päättyy
klo 10:00 Tempaukset päättyvät
klo 12:00 TeekkariWappu julistetaan alkaneeksi, Rauhala
klo 12:15 Wappukulkue lähtee Rauhala
klo 12:30 Franzenin lakitus, Franzenin puisto
klo 13:00 Kaljaviesti Rantatori
klo 13:30 Yhteinen tempaus (köydenveto)
klo 14:30 Fuxien uinti teatterin edusta
klo 16:00 Hyvän aattoillan toivotukset
klo 19:00 Iltajuhla EDEN ohjelmassa:
TeekkariTorwet
Skylights
Irish Friday

KE 1.5.1991

klo 02:00 Iltajuhla päättyy
klo 03:33 Ashemadunnelin Ijaulujuhlat
klo 05:00 Fuxien lakitus
klo 06:00 Sillis (epävarma)
klo 09:00 Shampanjamatina Linnansaari